

บทส่งท้าย CONCLUSION

หมู่บ้านขุมดิน มีประวัติความเป็นมาโยงใยเกี่ยวข้องถึงการดำเนินชีวิตในสภาพธรรมชาติ การย้ายที่อยู่อาศัย หรือการดำรงชีวิต ไม่ว่าจะสาเหตุของการย้ายถิ่นฐานในแต่ละสถานที่นั้นจะแตกต่างกัน หรือคล้ายคลึงกันก็ทำให้เราได้ทราบว่า มนุษย์ที่จัดว่าเป็นสัตว์ประเสริฐนั้นก็มีการดำเนินชีวิตจากจุดเริ่มต้นเดียวกัน ไม่ได้แตกต่างจากสิ่งมีชีวิตอื่นที่เคลื่อนที่โดยธรรมชาติ เนื้อหาในเรื่องนั้นก็เพื่อเป็นวิทยากร หรือแบบอย่างของบุคคลที่ต้องการสร้างสรรค์สิ่งที่มีประโยชน์ และจารึกประวัติความดีงามของชนท้องถิ่น ให้เป็นมรดกของสังคมตลอดกาลสมัย บอกเล่าแก่ชนรุ่นหลัง อนึ่งเพื่อสำนึกคุณแผ่นดินที่ให้ชีวิต และเพื่อสร้างความรู้แก่บุคคลทั่วไป

บางส่วนเป็นตอนจบของเนื้อหา แต่บางส่วนนั้นเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับนักค้นคว้า วิจัย หากพิจารณาแล้ว ยังมีสิ่งอีกมากมายที่ครอบคลุมไปไม่ถึง ซึ่งหมายถึงเป็นโอกาสและความสามารถของบุคคลนั้น ๆ

ข้อมูลประวัติความเป็นมาตั้งแต่เริ่มการก่อตั้งหมู่บ้านที่ได้รับมานั้นโดยมากเป็นข้อมูล จากการบอกเล่าต่อจากรุ่นสู่รุ่นของ ตาสวัสดิ์ ยอดศรี ซึ่งท่านเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงของหมู่บ้าน อาจเรียกได้ว่าท่านเป็นผู้นำชาวบ้านในการประกอบกิจต่าง ๆ ทางศาสนา รองจากพระสงฆ์ที่เป็นที่เคารพ ศรัทธา ของคนในหมู่บ้าน เริ่มตั้งแต่การเกิด จนตาย ไม่ว่าจะการทำขวัญแรกเกิด การดูฤกษ์ยาม เดือน ปี พิธีสู่ขวัญภาค พิธีบายศรีสู่ขวัญ งานพิธีทำบุญหมู่บ้าน พิธีทำบุญตักบาตร วันดับ วันโกน เป็นต้น ท่านเป็นลูกหลานผู้ทำการก่อตั้งหมู่บ้านนับได้เป็นรุ่นที่ 3 จึงถือได้ว่าเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลเพียงพอ แก่ การเชื่อถือ

ตัวผู้ทำการศึกษาเบื้องต้นหมู่บ้านขุมดินนั้นเป็นหนึ่งในลูกหลานของหมู่บ้านนี้เช่นกัน ซึ่ง อาจจะเป็นรุ่นที่ 5 หรือ 6 และมีความคุ้นเคยกับพื้นที่แห่งนี้ตั้งแต่เด็กจนโต ทั้งสถานที่เรียนตั้งแต่ชั้น ประถมศึกษา 1 – 6 โรงเรียนบ้านขุมดิน ต่อมาเป็นมัธยมศึกษา 1 – 6 โรงเรียนมัธยมจาศรี อำเภอมัญจาคีรี จึงเป็นอีกหนึ่งแรงบันดาลใจให้การเขียนงานของหมู่บ้านขึ้นมา ทั้งยังสะดวกกว่างานค้นคว้าด้านอื่น ๆ ในพื้นที่ที่เราไม่คุ้นเคยและได้สัมผัสอย่างลึกซึ้ง

ข้อความทุกบรรทัดที่สื่อออกมา ก็เพื่อต้องการให้ผู้อ่านได้ทราบถึงการแสดงความ ขอบคุณ การรำลึกถึงความกตัญญู ความมีบุญคุณของแผ่นดินที่อยู่อาศัย ร่มเงาของต้นไม้ที่ได้พักพิง แม่น้ำที่ให้ความชุ่มฉ่ำเย็นใจทั่วทั้งคนและไร่นา ตลอดจนบุพการีที่ทำให้ความรู้สึก ยินดีปรีดา และเป็น สุข เจกเช่นทุกวันนี้

ขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นางสาวโสภิต แดงระยับ